

1936

04-01-003

Oslo Indremisjon, Mandalsveien 33

KJENTE MENN OG KVINNER VIDNER I CALMEYRGATEN

ports
spalte I
4

(Forts. fra 1. side).

I

il gammel og ung: følg kallet, let er kommet til mange i Norge og det kan komme til mange om sitter her idag.

sjelekamp som nu talte her i aftnen. Men han hadde også sett dem bli lykkelige mennesker. Selv var han villig til å sette alle sine krefter inn for Guds sak.

ADVOKAT WIKBORGS VIDNESBYRD

DEN HELLIGANDS DIKTATUR

Næste taler var advokat Erling Vikborg som gav en skildring av hvordan han, som for en måned siden hadde hørt til de 90 pct. nordmenn som aldri går i kirken, for hvem bibelen var en ukjent bok og for hvem tanken på en positiv tro var meget fjern, nu var en livsforvandlet mann. Han var gått til et Oxfordgruppemøte, hadde hørt på vidnesbyrdene og hadde syntes at det meste gikk ham fulltendig hus forbi. Men etterhvert var det han hadde hørt begynt å vokse inne i ham på en forunderlig måte. Han forstod at bak det hver enkelt taler sa, lå et livsoplevelse. Han fikk trang til å snakke med disse mennesker, og da han gjorde det var det som om man så inn i et land han før ikke hadde ant. Så reiste han til Feilo. Han følte sig som et menneske som hopper i vannet for første gang, men når det først var gjort, viste det sig forbausende lett å svømme. Han hadde sett hvordan menneske efter menneske hadde fått kraft fra Gud til å løse opp i sinnet, rense ut synden, dele den med andre og søke Gud. På Feilo og Voss hadde han sett hvordan menneskesjeler hadde åpnet sig, hvordan bønder i avsidesliggende bygder hadde grepet budskapet og latt det gå like inn i hjertet på sig. Han forstod hvilken sjelelig hunger der rådet i Norge. Og vi kan stille hungeren ved å gi oss under Gud og være med på livsforvandlingen.

Albert Lunde var foreløbig den siste av de norske talere. Nu kom en rekke engelske vidnesbyrd, fremført for det meste av studenter som nettop er kommet til landet for å stille sin juleferie i Oxfordgruppens tjeneste. Ian Sciortino, St. Edmund Hall, Oxford, var den første. Han blev fulgt av Hugh Murcott, South Africa og Oxford, docent miss Christie Morrison, Oxford, David Grimshaw og hans mor Mrs. Violet Grimshaw, Francis Elliston, Cambridge som er her sammen med sin far som er parlamentsmedlem, og sin mor, videre Michael Sitwell, Oxford, John Sargent, Oxford, miss Audrey Haigh, Michael Edie, Oxford, samt major Bellerby, professor i statsøkonomi og fhv. arbeiderparti-representant i underhuset. I denne guddommelige og entusiastiske skare som betraktet sitt fremstøt for kristendommen som et slags moderne korstog eller som en sport langt mere spennende enn nogen fotballmatch, virket majorens alvorlige innlegg meget sterkt. — Oxfordgruppen har avverget en stor truende streik i Vest-Kanada, uttalte han, dens mål er å skape et nytt system hvorved streik er umulig. Like før jeg reiste hit var jeg tvunget til å fortelle medlemmene av mitt parti tre kjedelige ting. Den ene var at hele partiets politikk må hvile på kristen grunn, den annen at vi må erklære oss villige til å

1936
Mitt i Calmeyers
gaten Wikborgs

De find gruppen

Bas Hamano, sønn av

I

dentens sønn, fortalte om den enorme tilstrømning til Oxfordgruppens møter som hadde funnet sted i Bergen. En sytti år gammel bonde hadde på én dag deltatt i fire forskjellige møter og stått under dem alle, tilsammenlagt i 6—8 timer. En annen mann som hadde deltatt i en gudstjeneste i Korskirken, gjorde det kunststykke å cykle op de bratte bakkene til Fløien for å komme tidsnok til neste møte som blev holdt deroppe umiddelbart etter. Han cyklet derop på ti minutter.

Skipsreder Trygve Kjelland hadde deltatt i Geilomøtet og bestemte der å gi sitt liv til Gud. Han var selv et slags levende vidnesbyrd om dr. Buchmans ord til ham om at der skjedde mirakler. For næsten uten å vite av det selv stod han en dag frem og fortalte om sin omvendelse i sin fødebys kirke, hvor han aldri før hadde satt sine ben.

Den hollandske forretningsmann Sillum, en av de 17 holdende i teamet, fortalte hvordan han omvendelse hadde forandret hele hans ekteskap, forholdet til hans barn og til hans funksjonærer. Under forretningskonferanser lyttet han til Guds røst. Og han så hvordan de beslutninger han fattet i sine stille stunder bragte frukter. Han skulde forlate Norge nettop nu, men han vilde alltid ta med sig billedet av de ivrig lyttende ansikter fra møtene på Voss og i Bergen. Dette budskap kan bringe fred til verden.

PROFESSOR GRAN: VI KAN REDDE VER- DEN

Professor H. H. Gran avgav vidnesbyrd om sin omvendelse på Geilo. Deroppe fant han det ennu vanskelig å fortelle om sin tro, men nu var det snarere vanskelig å la være å fortelle om den. Vi må gjøre vårt for å redde verden, og vi vil kunne det hvis vi holder ut. Også fru statsråd Mellbye avgav vidnesbyrd.

En inntrengende og dypt grepet appell fremførte Albert Lunde som hadde fulgt deres

II

et hvilket som helst annet parti forutsatt at de også underkaster sig de fire absolutter som ledestjerne, og den tredje at det til slutt bare kan bli et eneste parti, et kristent parti. Tenk hvilken revolusjon der vil bli i politikken når en hel nasjon arbeider under Guds ledelse, når en hel nasjon går inn under den Helligånds diktatur. Stemmer du Gud ute, stemmer du for din nasjons død.

Socialarbeider i London Mrs. Janet Binns sammenlignet det kristne arbeide i Norge med foredlingen av vår vannkraft til elektrisitet.

Så kom det vidnesbyrd som kanskje gjorde mest inntrykk av alle som blev fremført på møtet: Pastor Sverre Norborgs. Han fortalte hvordan han og en annen teolog var kommet til husmøtet på Voss og der reagerte som gode norske pietister. La heller psykoanalysen greie det, var det nedslående resultat de kom til. I sin dømmesyke vilde han sitte som en teologisk St. Peter ved himmerikes port. Det var the quiet time som fikk ham til å tenke anderledes. Han måtte beundre det sytti mann sterke lag som lot Gud avgjøre alt for dagen. Og han måtte erkjenne at om man enn er en dyktig predikant så kan man være en dårlig beder.

BISKOP LUNDE: JEG GAR MED GLEDE I GRAVEN.

Det meget langvarige møte — det varte i 2½ time — blev avsluttet av biskop Lunde som erklærte at det var med glede han hadde møtt Oxford. Vi norske har hatt vanskelig for å forstå at der er akkurat samme glede i himmelen når lasaronen blir forvandlet som når professoren blir det. Det er blitt mote i Norge at når et menneske får en god utdanning og kommer sig frem, da er han ferdig med kristendommen. Den hørte hjemme hos mørkemennene i Stavanger. Jeg har sørget meget over dette skille i vårt folk, sa biskopen. Men da jeg hørte at vår stortingspresident vilde stå og

1936